

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/510/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210851
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413210851.3

Rozhodnutie

Okresný súd Kežmarok - samosudca JUDr. Iveta Jenčová v právnej veci žalobcu Orange Slovensko a. s., so sídlom Metodova č. 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanému I. C., L.. XX.XX.XXXX, J. N. XXX/XXA, T., M. D. o zaplatenie 710,21 Eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd návrh **z a m i e t a**.
- II. Trovy konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim návrhom doručeným súdu domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 710,21 Eur s príslušenstvom spočívajúcim v úrokoch z omeškania vo výške 9,00 % ročne z dlžnej sumy od 28. 01. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

Žalobca svoj nárok odvíjal od uzavretých zmlúv č. A342557, A4205102, A4085713, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. Zmluvy boli uzavreté dňa 10.12.2008, 09.01.2009 a 4.12.2007. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 439,05 Eur za obdobie od augusta do decembra 2010. Pokusom o pokonávku zo dňa 13. 01. 2011 oznámil žalobca žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho na úhradu v dodatočnej lehote. Uplatňovaný úrok z omeškania si žalobca uplatňuje počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku t. j. od 28. 01. 2011. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou úhradou. Okrem ceny za poskytnuté služby si žalobca uplatnil aj náhradu škody vo výške 271,16 Eur, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón a predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, čiže predstavuje škodu žalobcu, ktorú mu žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnou vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Žalobca potom ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že : a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, b) vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť navrhovateľa zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci bol tento rozdiel 241,- Eur. Tento rozdiel považoval žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného. Poukázal na ustanovenie Dodatku k zmluve o pripojení, kde účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou so spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal

užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj prípadný obsah prílohy č. 1 Dodatku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy so spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody ale tiež zmluvnej pokuty vyplýva, že sa ich domáha z dôvodu porušenia povinností.

Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom k vzniku tzv. všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípade záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo i len 1 z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia Zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (doba platnosti a ukončenie zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ktoré sú súčasťou zmluvy. Podľa bodu 4.1. týchto Všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká

- a) dohodou zmluvných strán
- b) odstúpením od zmluvy
- c) výpoveďou
- d) smrťou alebo zánikom účastníka

Všeobecné zmluvy upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa článku 2 Všeobecných podmienok (Zmluva o pripojení, aktivácia služieb) bodu 2.1. spoločnosť Orange Slovensko poskytuje služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa článku 2 bodu 2.6. Všeobecných podmienok Zmluva je uzavretá dňom jej podpísania. Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal, teda platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo a teda žalovaný svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení skutočnosť, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody k tomu treba poukázať na ustanovenie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk.)

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom t.j. peniazmi a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, str.151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh udalostí.

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom napríklad podmienením právneho úkonu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom protiprávneho úkonu čo tvrdí, ale nepreukázal navrhovateľ, ale je výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento nemôže byť zo strany odporcu napravený prehodnotením rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. Vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3 predpokladu pre vznik škody, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Na základe takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd rozhodol tak, že žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi sumu za poskytnuté služby vo výške 439,05 € s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania a v prevyšujúcej časti uplatnenej náhrady škody žalobu zamietol. Trovy konania účastníkom nepriznal.

Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal žalovaný odvolanie, v ktorom vzniesol námietku premlčania s tým, že vzťah medzi účastníkmi je založený na spotrebiteľskej zmluve a je potrebné aplikovať ustanovenia občianskeho zákonníka, vrátane inštitútu premlčania a poukázal tiež na neprijateľné zmluvné podmienky v uzavretej zmluve o pripojení.

Krajský súd v Prešove uznesením 20Co 177/2014 zo dňa 26.5.2015 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v I. výroku (teda vo vyhovujúcej časti) a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Okrem iného uviedol, že predovšetkým úlohou súdu prvého stupňa bude v novom konaní sa vysporiadať s teóriou skutočného plnenia, pokiaľ ide o uplatnené poplatky zo strany žalobcu a vysporiadať sa s namietaným premlčaním. Poukázal tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 18Co 109/2011, 6Co 141/2011, nemeckú názorovú líniu (Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure z 21.6.2006 č. k. 7 U 17/06, a to v súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

Po vrátení veci a doručení uznesenia krajského súdu účastníckym stranám, bolo súdom nariadené pojednávanie. Žalobca sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní len s vyjadrením, že žiada, aby súd konal v jeho neprítomnosti a aby zaviazal žalovaného k úhrade pohľadávky spolu s príslušenstvom v zmysle podaného žalobného návrhu a k nemu priložených listinných dôkazov. Žalovaný na pojednávaní uviedol len, že je to viac menej premlčané, nekontaktovali ho, nejaké platby uhrádzal pred podaním žaloby, po podaní žaloby už nie.

Zmluvu o pripojení (§ 43 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách, resp. § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách), ktorou sa podnik zaviazal fyzickej osobe, ktorá nie je podnikateľom, poskytovať alebo sprístupniť verejnú telekomunikačnú službu, treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia všeobecných podmienok prijatých podnikom, ktoré sa na základe prejavov vôle oboch zmluvných strán stali súčasťou tejto spotrebiteľskej zmluvy a v neprospech spotrebiteľa sa odchýlili od právnej úpravy danej Občianskym zákonníkom, sú neprijateľné podmienky danej spotrebiteľskej zmluvy

Súd sa ale najskôr zamerl na skutočnosť, či nárok žalobcu je premlčaný tak, ako to namietol v odvolaní žalovaný. Vzhľadom na zistené skutočnosti, má súd za to, že vznesená námietka premlčania dôvodná je, preto sa bližšie ďalšími eventúálnymi dôvodmi na zamietnutie žaloby v súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami už nezaoberal.

V danom prípade účastníkmi konania uzavretá zmluva spĺňala všetky znaky typovej zmluvy v zmysle predpisov o ochrane spotrebiteľa. Jej obsahom nesmela byť neprímeraná podmienka, za ktorú treba považovať aj zmluvné ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z tohto pohľadu za neprijateľnú podmienku bolo potrebné považovať ustanovenie všeobecných podmienok poskytovania verejnej mobilnej siete, v zmysle ktorého sa na premlčanie uplatní Obchodný zákonník. Toto zmluvné ustanovenie, ktoré spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, spôsobuje totiž v danom prípade jeho nepriaznivejšie postavenie - Občiansky zákonník upravuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu, s uplatnením Obchodného zákonníka je ale spojená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba.

Vzťah medzi Občianskym zákonníkom a zákonom č. 610/2003 Z.z. je vzťahom všeobecného predpisu (lex generalis) a osobitného predpisu (lex specialis). Keďže v týchto osobitných predpisoch nie je upravené premlčanie, treba na plynutie premlčacej doby aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 100 a nasledujúce).

Podľa § 53 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523101-110'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Ustanovenie § 101 upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, ktorá platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou (kratšou či dlhšou) premlčacou dobou. Všeobecná premlčacia doba je ustanovená v dĺžke troch rokov. Vzhľadom na kogentný charakter ustanovení § 101 až 110 treba usúdiť, že zákonnú premlčaciu dobu nemožno jednostranne, ale ani dohodou medzi účastníkmi občianskoprávneho vzťahu predĺžiť ani skrátiť. Námietky premlčania sa ani nemožno vopred vzdať. Preto dohody, podľa ktorých by si subjekty týchto vzťahov dohodli dlhšiu alebo kratšiu premlčaciu dobu, než je zákonom ustanovená premlčacia doba, alebo by menili právne účinky premlčania alebo začiatok plynutia premlčacej doby ustanovený zákonom, alebo ktorou by sa dlžník vopred zaviazal, že neuplatní námietku premlčania, by boli vzhľadom na existujúcu úpravu neplatné (§ 39). Z praktického hľadiska má účinky predĺženia premlčacej doby len uznanie záväzku dlžníkom podľa § 110.

Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo - objektívne posudzované - vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda keď je actio nata. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t.j. či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil (napr. preto, že o svojom práve nevedel, že mu vo vykonaní práva bránila určitá prekážka, akou je choroba, a pod.). Actio nata nastáva vo väčšine prípadov zročnosťou (splatnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Zročnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu.

Premlčacie doby majú spravidla objektívnu povahu; začínajú od určitej skutočnosti a sú nezávislé od vôle a vedomia dlžníka. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú premlčaciu dobu. Všeobecnú premlčaciu dobu ustanovuje zákon v dĺžke troch rokov. Občiansky zákonník súčasne ustanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnene domáhať na súde splnenia záväzku. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Pokiaľ subjektívne

právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba (actioni nonnatae non praescribur). Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t.j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť (Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 496-498). Veriteľ môže už nasledujúci deň po vzniku dlhu vyvolať splatnosť dlhu a teda svoje právo aj vykonať.

Súd poukazuje na ustanovenia § 101 občianskeho zákonníka, aj napr. na judikát R 28/1984, podľa ktorého ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať. Teda prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o plnenie požiadať, v danom prípade vtedy, keď bol dlžník v omeškaní so splatením tej ktorej faktúry vystavenej za poskytnuté služby. Ako žalobca v žalobe uvádza, žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby v období od augusta do decembra 2010. Žaloba bola súdu doručená dňa 25.10.2013. Faktúry pripojené k žalobe boli splatné od 13.9.2010 do 11.10.2010. Po tejto lehote je splatných 5 faktúr 10.11.2010 (všetky v jeden deň), 4 za odpojenie, jedna za poistenie faktúr, z toho na jednej sú uvedené hovory v sieti Orange 1,0126 € bez DPH a vykonanie zmien v syst. - verní a na jednej dátové prenosy cez GPRS, hovory na inú mobilnú sieť 1,3310 € bez DPH a hovory v sieti Orange 4,7656 € bez DPH. 2 faktúry vystavené na sumu 1,- € sú splatné 11.12.2010 a 12.1.2011 sú s názvom položky mesačný poplatok za poistenie faktúr. Takéto poplatky z uzavretých zmlúv nevyplývajú a ani vystavené a pripojené faktúry nekorešponujú s tým, čo je uvedené v pokuse o pokonávku zo dňa 13.1.2011. Podľa neho malo ísť o pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby a malo ísť o faktúry za zúčtovacie obdobie 2010/08 na sumu 231,78 €, 2010/09 na sumu 174,85 €, 2010/10 na sumu 30,42 €, 2010/11 na sumu 1,- € a 2010/12 na sumu 1,- €. Po zrátaní týchto súm je ich súčet 439,05 €, teda tak, ako sa to uvádza v žalobe, ale k žalobe pripojené faktúry na takéto sumy vystavené nie sú (až na faktúru splatnú 11.12.2010 na 1,- € za poistenie faktúr). Súd má za to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení, niektoré fakturované položky nie sú podložené vôbec ničím, ako je to už uvedené. Ak aj by bol napr. poplatok za odpojenie dohodnutý, spotrebiteľovi nebola odpojením poskytovaná žiadna služba, práve naopak bol mu znemožnený prístup k službám, preto má súd za to, že takéto dojednanie ohľadne poplatku za poplatku za odpojenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 OZ a nárok žalobcu v časti uplatneného nároku možno len zamietnuť. Rovnako pokiaľ ide o fakturovanie poplatku za poistenie faktúr má súd za to, že u tohto uplatneného nároku žalobca nepreukázal žiaden právny titul a zákonný nárok.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Úspešný žalovaný by síce mal nárok na náhradu trov konania podľa § 142 ods.1 O.s.p., tieto si však v konaní neuplatnil a žiadne trovy mu ani nevznikli.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

V Kežmarku dňa 12. apríla 2016

JUDr. Iveta Jenčová